

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: ADAM OEHLENSCHLÆGER. Et Mindeskrift om Festen den 14. November 1849

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "ADAM OEHLENSCHLÆGER. Et Mindeskrift om Festen den 14. November 1849", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 3. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1850_970-txt-shoot-idm150.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

16 Enigheden i vort Norden
Løke vel har længe spildt,
1 Haab om den ved Lyn og Torden,
Det var ogsaa alt for vildt;
Men ved Mindekvad af *Brage*,
Ved Guldstrængens gamle Klang,
Vender Enighed tilbage,
Alt som Vaar ved Fuglesang.

2 Enighed paa *Nordens* Tunger
Det er ikke hip som hap,
Men som Vaarens Fugle sjunger
Med sit Næb enhver omkap,
Enes dog om lydt at love
Livets Fryd og Vaarens Glands,
Himlen blaa med grønne Skove,
Engens favre Blomsterkrands.

3 Enes saa skal *Nordens* Skjalde,
Saa og *Nordens* Folkefærd;
Med sit Navn skal hver sig kalde,
Saa det høres fjern og nær,
Enes godt dog om at prise
Alt, hvad Livet blomstrer ved,
Enes altid om at vise
Nordisk Broder-Kjærlighed.

4 Og som alle Sangens Fugle
Fælles Sag mod Høg og Örn,
Gjör Fostbrödrene i *Thule*
Fælles Sag mod Ulv og Björn,
17 Fælles Sag med Lövebanner,
Friheds Sag i ædel Pagt,
Mod al Jorderigs Tyranner,
Vold og Svig i hver en Dragt.

5 Held os, Venner! *Asa-Brage*
Slog Guldharpen midt blandt os,
Gjör det end paa gamle Dage,
Fimbul-Vinteren til Trods!
Derom skal i Sang og Sage
Ry med Roes gaae op og ned,
Med os klinker *Asa Brage*:
Skaal for *Nordens Enighed*!

Der er aabenbar ingen Skaal, man i *Danmark* for Öieblikket kan udbringe med en bedre Samvittighed end den, jeg skal have den Ære at foreslaae, som er en Skaal for *Enigheden* i vort Norden: Enighed mellem de mærkværdige Smaafolk *Danske*, *Svenske* og *Norske*, som fra Arildstid med Ære har beboet og besidt vore tre nordiske Riger; thi om her end skulde findes *Dannemænd*, som er bange for det skandinaviske Selskab, og al anden *Skandinaviskhed*, saa kan her dog ingen *Dannemænd* findes, der jo baade ifjor og iaar til har ønsket, at *hele Norden* vilde være enig om at hjælpe og forsvare det kjære *Danmark*!

Jeg tör da nok forudsætte, at vi i *Danmark* aldrig mere vil savne gode Önsker for *Nordens Enighed*, naar man blot ikke forvexler den med "*Nordens Eenhed*," der vist nok kan tages i en meget gal Forstand, ja, skjönt det er meget sagt, i ligesaa gal Forstand som "*Tydsklands Eenhed*" i Frankfurt am Main. Sagen er nemlig den, at *Eenheden* af Folk og Riger kan let blive for stor, 18 som ogsaa *Nordens Eenhed* vilde blive, dersom *Rusland* opslugte hele Norden; men *Enigheden* mellem skikkelige Folk kan aldrig blive for stor, og skjönt den ifjor begyndte meget godt mellem os og vore nordiske Grander, saa er den dog endnu saa lille, at vi maae ønske den Væxt i Dage, og hvad vi i denne Henseende ønsker kan vi ogsaa godt vente, eftersom *Nordens Guder*, der naturligviis paa et Haar ligne *Nordens Aand*, de var altid meget enige, saa det var kun *Løke*, der gjorde Klammeri, og naar han gjorde det for grovt, da veed vi, at *Thor* smed ham paa Dören.

Ved "Nordens Guder" kommer vi desuden her naturligviis strax til at tænke paa *Skjalden*, der vakte Nordens Guder af den lange Dvale, som de *tydske Lærde* vel tænkte, skulde været en evig Sövn, men tog dog, som saa tit, og som vel var, mærkelig fejl, og ved at tænke paa *Nordens Hoved-Skjald*, Adam Oehlenschläger, kan vi faae et deiligt Forbillede paa *Enighed i Norden*, thi da han, for et halvt Aarhundrede siden, først slog paa den ægte nordiske Stræng, som vi kalder "Brages Guldharpe," da vaagnede alle lydhøre Folk i Norden og enedes prægtigt om at lytte, og vel var vi mange i alle tre nordiske Riger, som siden slog paa samme Stræng, hver efter Evne og hver paa sin Viis, som alt maa gjøres, der skal due noget; men vi er allesammen *enige* om, at vi har lært af ham, og at han er vor *Mester!*

See, saaledes er det, jeg ønsker, at Folk i Norden skal blive enige i det hele med *Nordens Aand* og *Nordens Guder*, Loke naturligviis fraregnet, men saa i det enkelte gjøre Hver sit Bedste, og saaledes har jeg den Ære at udbringe Skaalen for *Nordens Enighed!*

29Selskabet har ønsket at jeg skulde overrække Dem Laurbær-Krandsen fra *Danske Qvinder*, og Selskabet ønsker det jo, fordi alt fyrretive Vintre er henrundne, siden jeg hilste Dem som den *Hoved-Skjald* i Norden, De nu i hele Norden med Hylding erkjendes for; men det følger af sig selv, at denne Krands ei faaer sit Værd fra den, der overrækker, men fra dem, der bandt den, og 30Dem behøver jeg ikke at sige, hvad der gjør Krandsen fra *Dannekvindens* Hænder dyrebar! Derfor vil jeg kun bemærke, at *Dannekvindens* Ærekrands til *Skjalden* har en egen magelös *Glands*, fordi det er i *Danmark alene*, man har det Oldsagn, at Folket, da deres gamle Kongestamme var uddöd, virkelig rakde *Kronen* til *Hoved-Skjalden Hjarne!* Gid De da længe lyslevende maa bære Krandsen med *Krone-Glands*, som vi veed skal omstraale *Navnet*, mens Bögen har Löv og Dannekvinden har Hjerte!

Naar De har tömt *Adam Oehlenschlägers* Skaal, da har De dermed, efter mine Tanker, drukket alle de *følgende* Skjaldes og Konstneres Skaal i Norden, thi *som Skjald* taaler Ingen at nævnes ved Siden ad ham; men da vi ved en lille venlig Uorden er kommet til at nævne flere Navne, beder jeg om Lov til ogsaa at nævne et, og gjør det saameget dristigere, som det egentlig er Navnet paa en *Skjaldinde*, der kan staae ved Siden ad den største 31Skjalds, uden at bilde sig det mindste ind, fordi Skjaldinden er ikke Skjaldens Medbeiler, men hans Medhjelp, som *Ydun* var *Brages!* Jeg skjønner nemlig ikke rettere end at *Bernhard Ingemann* forholder sig omtrent til *Adam Oehlenschläger* som *Ydun* til *Brage*, som *Kæmpevisen* til *Asamaalet*, som *Middelalderen* til *Oldtiden* og med eet Ord: som Guld-Æblerne i Skiödet til Guld-Harpen i Favnen! -